

Κωνσταντίνου Πρίγγου  
Αρχοντος Πρωτοψάλτου τῆς Μ. Χ. Ἐ.

# ΔΟΣΑΣΤΙΚΑ ΔΙΝΩΝ ΤΡΙΩΔΙΟΥ

Ἐπιμέλεια  
Βασίλειος Κ. Μαυράγκανος



ΒΕΡΟΙΑ 2011



Κωνσταντίνου Πρίγγου  
Αρχοντος Πρωτοψάλτου τῆς Μ. Χ. Ἐ.

# ΔΟΣΑΣΤΙΚΑ ΔΙΝΩΝ ΤΡΙΩΔΙΟΥ

Ἐπιμέλεια  
Βασίλειος Κ. Μαυράγκανος



ΒΕΡΟΙΑ 2011



# ΔΟΣΑΣΤΙΚΑ ΑΙΝΩΝ ΤΡΙΩΔΙΟΥ

Κωνσταντίνου Πρίγγου  
Αρχοντος Πρωτοψάλτου τῆς Μ. Χ. Ἐ.

Έπιμέλεια  
Βασίλειος Κ. Μαυράγκανος

ΒΕΡΟΙΑ 2011



**Βασίλειος Κ. Μαυράγκανος**

28ης Όκτωβρίου 8, 59 100 Βέροια

τηλ. 23310 27340, κιν. 6942 083 615

e-mail: [vasmav85@yahoo.gr](mailto:vasmav85@yahoo.gr)

Τῷ μουσικολογιωτάτῳ διδασκάλῳ μου  
κυρίῳ Ἰορδάνῃ Κουτσιμανῇ ἀφιεροῦται τὸ παρόν,  
σεβασμοῦ, εὐγνωμοσύνης καὶ τιμῆς ἔνεκα.



## ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ο Κωνσταντίνος Πρίγγος στὸν πρόλογο τῆς Α' ἔκδοσης τῆς *Μουσικῆς Κυψέλης* (Κων/πολη 1952) μεταξὺ ἄλλων προαναγγέλει καὶ τὴν ἔκδοση *Τριαδίου* ποὺ θὰ περιλαμβάνει μέλη καὶ μαθήματα τῆς περιόδου αὐτῆς, κατὰ τὸ ὑφος καὶ τὴν ἐκτέλεση τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας. Δυστυχῶς ὅμως αὐτὸς ὁ εὐγενὴς πόθος τοῦ μακαριστοῦ Πρίγγου δὲν πραγματοποιήθηκε, διότι τὸν πρόλαβε ὁ θάνατος, τὸν Φεβρουάριο τοῦ 1964.

Απὸ τὶς γνωστὲς σὲ ὅλους μας ἴδιωτικὲς ἡχογραφήσεις ποὺ πραγματοποιοῦνταν κατὰ τὶς ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα ἐπισκέψεις τοῦ Ἀρχοντα, ἀντιλαμβανόμαστε πόσο σεμνὰ καὶ μεγαλόπρεπα ἐκτελοῦσε τὰ διάφορα μέλη τοῦ Τριαδίου καὶ ἴδιαιτέρως ὁρισμένα ἀπὸ τὰ δοξαστικὰ τῶν Αἰνων τῶν Κυριακῶν, στὰ ὅποια τολμῶ νὰ πῶ πῶς ἔτρεφε ἴδιαιτερη ἀδυναμία. Γί' αὐτὸν λοιπὸν τὸ λόγο προχώρησα στὴν παροῦσα ἐργασία, ἡ ὅποια φυσικὰ δὲν ἔχει σκοπὸν νὰ ἐκδοθεῖ, ἀλλὰ νὰ χρησιμοποιηθεῖ ἀπὸ τοὺς συναδέλφους μου στὰ ἀναλόγια τους.

Γιὰ τὰ κείμενα ποὺ παρουσιάζονται χρησιμοποίησα τὶς ἔξῆς πηγές: α) τὶς ἀπομαγνητοφωνήσεις τῶν ἡχογραφήσεων ὁρισμένων δοξαστικῶν, τὰ ὅποια ἔρμηνεύει ὁ ἀείμνηστος, β) τὶς καταγραφὲς ὁρισμένων δοξαστικῶν, ὡς «μέλη Κ. Πρίγγου», ποὺ συμπεριλαμβάνονται στὸ *Τριάδιο* ποὺ ἐξέδωσε ὁ Β. Νικολαΐδης (Κων/πολη 1977), καὶ γ) ἔνα χειρόγραφο ὅπου συμπεριλαμβάνονται, μεταξὺ ἄλλων, ὅλα τὰ δοξαστικὰ τῶν Αἰνων τῶν Κυριακῶν, μὲ τὴν ἀναφορὰ ὅτι εἶναι μέλη τοῦ μακαριστοῦ. Τὸ χειρόγραφο ὑπογράφει ὁ Παῦλος Κανλῆς ἐκ Θεσσαλονίκης, ὡς ὁ ἀντιγράφων τὰ κείμενα αὐτά (μὲ χρονολογίες ἀντιγραφῆς 1954-1966). Ἐπίσης συμβουλεύτηκα τὸ *Τριάδιο* τοῦ Χαροκόπειου Ταλιαδώρου (Θεσ/νίκη 1991), ὁ ὅποιος στὸν πρόλογό του ἀναφέρει πῶς τὰ δοξαστικὰ τῶν Αἰνων τῶν Κυριακῶν εἶναι ἐμπνευσμένα ἀπὸ τὸν μακαριστὸ δάσκαλό του Κ. Πρίγγο. Τέλος, σημαντικὴ ἦταν ἡ βοήθεια ποὺ ἔλαβα ἀπὸ τὸν Α' τόμο τῆς *Μουσικῆς Κυψέλης* τοῦ Πρίγγου, ποὺ ἐπανεκδίδει ἡ Αποστολικὴ Διακονία μὲ ἐπιμέλεια τοῦ Γεωργίου Κωνσταντίνου (Ἀθήνα 2007).

Ως πρὸς τὴν ὁρθογραφία προσπάθησα κατὰ τὸ δυνατὸν καὶ στὸ μεγαλύτερο μέρος νὰ ἀκολουθήσω αὐτὴ τῶν βιβλίων ποὺ ἐκδίδει ὁ Πρίγγος (καὶ κυρίως τῆς *Μουσικῆς Κυψέλης*). Τὸ κείμενο ἀπαλλάχθηκε

ἀπὸ τὰ τυχόντα ὁρθογραφικὰ λάθη, ἐνῶ προστέθηκαν σ' αὐτὸ τὰ κατάλληλα ἵσοκρατήματα καὶ ἐνδεικτικὰ σημεῖα ἀναπνοῆς. Ἐπίσης στὸ τέλος τῆς ἐργασίας συμπεριέλαβα καὶ τὰ «Δόξα Πατρί...» στοὺς ἥχους τῶν δοξαστικῶν, κατ' ἐκτέλεσιν Κ. Πρίγγου.

Στὸ σημεῖο αὐτὸ θὰ ἥθελα νὰ εὐχαριστήσω τοὺς ἀξιότιμους συνεργάτες καὶ ἀγαπητοὺς φίλους μου, διότι χωρὶς τὴ βοήθειά τους η ἐργασία αὐτὴ δὲ θὰ μποροῦσε νὰ ὀλοκληρωθεῖ. Πρῶτα-πρῶτα τοὺς κ. Νικόλαο Γιάννου καὶ κ. Ἰωάννη Θανάσου, οἱ ὅποιοι ἀνέλαβαν τὴ διόρθωση τῶν μουσικῶν κειμένων καὶ τῶν δοκιμίων ἀντίστοιχα. Άλλὰ καὶ τοὺς κ. Βασίλειο Κιαμηλίδη καὶ κ. Ἐμμανουὴλ Ξυνάδα γιὰ τὶς πολύτιμες συμβουλές τους στὰ τεχνικὰ θέματα.

Δεδομένου λοιπὸν τοῦ γεγονότος, ὅτι τὰ κείμενα αὐτὰ δὲν προέρχονται ἀπὸ τὴ γραφίδα τοῦ μακαριστοῦ Πρίγγου, ἀλλὰ πρόκειται γιὰ συλλογὴ καὶ συρραφὴ θέσεων ποὺ σίγουρα ἔψαλε, ζητῶ τὴν εὐμενὴ κρίση τῶν ἀγαπητῶν συναδέλφων, καθὼς καὶ κάθε φιλόμουσου.

Βέροια, Ὁκτώβριος τοῦ 2011

Βασίλειος Μαυράγκανος  
Θεολόγος



## Κωνσταντῖνος Πρίγγος

### Ἄρχων Πρωτοφάλτης τῆς Μ. Χ. Ἐ.

Απόσπασμα όμιλίας τοῦ Μ. Πρωτοπρεσβυτέρου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Γεωργίου Τοέτση σὲ ἐκδήλωση μὲ τίτλο «Μνήμη Πρωτοφαλτῶν Πανσέπτου Πατριαρχικοῦ Ναοῦ» ποὺ πραγματοποιήθηκε στὴν Λευκωσία στὶς 10 Δεκεμβρίου 2008.



''...Ο Πρίγγος γεννήθηκε στὴν Κωνσταντινούπολη τὸ 1892. Τὰ πρῶτα μουσικὰ γράμματα τά διδάχθηκε σὲ νεαρὰ ἡλικία ἀπὸ τὸν Εὐστράτιο Παπαδόπουλο τὸν Βυζάντιο, μαθητὴ τοῦ Γεωργίου Ραιδεστινοῦ, καὶ στὴν συνέχεια φοίτησε στὴν Πατριαρχικὴ Μουσικὴ Σχολὴ, μὲ «δάσκαλο» τὸν Ιάκωβο Ναυπλιώτη, δίπλα στὸν ὅποιο τελειοποιήθηκε τόσο στὴν θεωρία, ὅσο καὶ στὴν ὁρθογραφία τῆς ἐκκλησιαστικῆς μας μουσικῆς<sup>1</sup>.

Απὸ τὸ 1908-1938 ἦταν, σὲ ἀντίθεση μὲ τὸν προκάτοχό του Ναυπλιώτη, ἔνα εἶδος «περιπλανώμενου ἐκκλησιαστικοῦ τροβαδούρου!» Τὸν συναντοῦμε ἀρχικὰ στὴν Πόλη, ὅπου μέχρι τὸ 1925 διετέλεσε Δομέστιχος ἡ Ψάλτης σὲ πολλοὺς Ναοὺς τῆς Βασιλεύουσας, καὶ σ' αὐτὸν ἀκόμη τὸν Πατριαρχικὸ Ναὸ ὡς Β' Δομέστιχος, (1911-1913) τὴν ἐποχὴ κατὰ τὴν ὁποία Πρωτοφάλτης ἦταν ὁ Ιάκωβος Ναυπλιώτης καὶ Λαμπαδάριος ὁ Κωνσταντῖνος Κλάββας. Στὴν συνέχεια, τὸν βλέπουμε νὰ ἀσκεῖ τὴν ψαλτικὴ τέχνη στὸν Ἑλλαδικὸ χῶρο ἐπὶ μιὰ ὀκταετία. Πρῶτα στὴν Τήνο καὶ τὴν Καβάλα, ἀκολούθως δέ, καὶ ἐπὶ πέντε ἔτη, στὴν Θεσσαλονίκη, συγκεκριμένα, στοὺς Ιεροὺς Ναοὺς τῆς Παναγίας Αχειροποιήτου καὶ τῆς Υπαπαντῆς, ὅπου ἀφῆκε ἐποχή. Παρενθετικὰ μπορεῖ νὰ λεχθεῖ ὅτι ἔτσι μπορεῖ νὰ ἐξηγηθεῖ ἡ μέχρι σήμερα προσήλωση μεγάλης μερίδας τῶν Θεσσαλονικέων ψαλτῶν στὸ Κωνσταντινούπολίτικο ὑφος τοῦ ψάλλειν.

Ο Πρίγγος ἐπανῆλθε στὴν Πόλη τὸ 1933, καὶ ἀφοῦ διετέλεσε, γιὰ σύντομα χρονικὰ διαστήματα, Πρωτοφάλτης τριῶν περιώνυμων Ναῶν τῆς Ρωμιοσύνης, τοντέστι τῆς Αγίας Τριάδος Σταυροδρομίου, τοῦ Αγίου Ιωάννου τῶν Χίων στὰ Γαλατᾶ καὶ τοῦ Αγίου Δημητρίου Ταταούλων, προσελήφθη ὡς Λαμπαδάριος τοῦ Πατριαρχικοῦ Ναοῦ τὸ Φεβρουάριο

<sup>1</sup> Βλ. βιογραφικὰ στοιχεῖα, παρατιθέμενα ἀπὰ τὸν Σταμάτη Παπαμανωλάκη στό: «Οἱ Ψάλτες τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου», σελ. 53-75

τοῦ 1938. Καθώς προελέχθη, στὸν διορισμό του αὐτὸν συνετέλεσε μεγάλως ὁ Ναυπλιώτης, ὁ ὅποιος γνώριζε τὸν Πρίγγο ἐκ τοῦ σύνεγγυς, ἥδη ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τῆς θητείας του ὡς Β' Δομεστίχου στὸ Πατριαρχεῖο, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὴν φοίτησή του στὴν ἐν Φαναρίῳ Πατριαρχικὴ Μουσικὴ Σχολή. Καὶ τὸν ἥθελε ἀπέναντί του στὸ στασίδι τοῦ Λαμπαδαρίου ὁ Ναυπλιώτης, ὃντας πεπεισμένος ὅτι «διὰ νὰ διαφυλαχθῆ τὸ πατριαρχικὸν ὑφος, ὁ μόνος κατάλληλος (ἥταν) εἶναι ὁ Πρίγγος»<sup>2</sup>.

Απέναντι στὸν κολοσσὸν Ναυπλιώτη, ὁ Λαμπαδάριος Κωνσταντίνος Πρίγγος παρέμεινε μόλις περὶ τὸ ἔνα ἔτος, μέχρι τὸν Μάρτιο τοῦ 1939, γιὰ νὰ διαδεχθεῖ τὸν πρεσβύτερο στὴν ἡλικία καὶ τὴν ψαλτικὴν ιεραρχίαν συνάδελφο καὶ «δάσκαλό» του, ὅταν αὐτὸς λόγω γήρατος ὑπέβαλε στὸν Πατριάρχη Βενιαμίν τὴν παραίτησή του. «Ἄξιος διάδοχος πανάξιου προκατόχου»<sup>3</sup>, ὁ Πρωτοψάλτης πλέον Πρίγγος, λάμπρυνε τὸν Δεξιὸν Πατριαρχικὸν Χορὸν ἐπὶ μία ὀλόκληρη εἰκοσαετίᾳ (1939-1959).

Εἶχα τὴν τύχη νὰ γνωρίσω τὸν Πρίγγο προσωπικὰ περὶ τὰ μέσα τοῦ 1944, ὅταν σὲ ἡλικία 10 ἔτῶν, δρασκέλιζα τὸ κατώφλι τοῦ Πατριαρχικοῦ Ναοῦ γιὰ νὰ ἐνταχθῶ στὴν χορεία τῶν κανοναρχῶν του, ὅπου ἔμεινα γιὰ ἔνα μικρὸ διάστημα, προτοῦ περάσω, κατόπιν «ἄνωθεν ἐντολῆς», στὸν ἀριστερὸ χορό, «παρὰ τοὺς πόδας» τοῦ Λαμπαδαρίου Στανίτσα, ὁ ὅποιος τότε στεροῦνταν ἱκανοῦ ἀριθμοῦ κανοναρχῶν. Καὶ ὀφείλω νὰ ὀμολογήσω ὅτι τὴν ἐποχὴ ἐκείνη τῆς ἀκμῆς τῶν Πατριαρχικῶν χορῶν, ἥταν ἀνεπανάληπτη ἐμπειρία καὶ σπάνιο προνόμιο τὸ νὰ σιγοψάλλεις μὲ Στανίτσα καὶ νὰ ἀκοῦς Πρίγγο.

Ο Κωνσταντίνος Πρίγγος ἥταν μία ἐξαιρετικὰ συμπαθής καὶ ἐπιβλητικὴ φυσιογνωμία, προσιτὸς πάντοτε καὶ εὐχαριστὸς στὴν συναναστροφή, χωρὶς κανένα ἵχνος ἐπαρσῆς, ποὺ ὡς γνωστὸν εἶναι γνώρισμα πολλῶν καλῶν, ἀλλὰ καὶ μέτριων, ψαλτῶν! Βασική του ἀνησυχία καὶ προσπάθεια ἥταν ἡ διαφύλαξη, μὲ κάθε τρόπο, τοῦ Πατριαρχικοῦ ψαλτικοῦ ἥθους καὶ ὑφους, ἔτσι ὅπως τὸ εἶχε διδαχθεῖ ἀπὸ τὸν Ναυπλιώτη, καὶ αὐτὸς ἀπὸ τοὺς προκατόχους του.

Ο Πρίγγος οὐδέποτε διεκδίκησε πατρότητα γιὰ τὶς συνθέσεις του, κυρίως ὅσον ἀφορᾶ στὶς τρεῖς κλασσικές καὶ εὐρύτατα διαδεδομένες

<sup>2</sup> ὅπ. π. σελ. 56

<sup>3</sup> Εὐαγγέλου Γαλάνη, Μητροπολίτου Πέργης, «Ἐκ Φαναρίου... Β'», ἐκδ. Ακρίτας, 1997, σελ. 244

μουσικές συλλογές του, δηλ. τὴν Μεγάλη Έβδομάδα, τὸ Δοξαστάριο καὶ τὸ Αναστασιματάριο. Καὶ τοῦτο διότι δὲν θεωροῦσε ἔαυτὸν «συνθέτη», ἀλλὰ ἀπλῶς «καταγραφέα» αὐτῶν ποὺ εἶχε ἀκούσει καὶ μάθει. Αὐτῶν ποὺ φάλλονταν μὲν λιτότητα καὶ κατάνυξη μέσα στὸν Πατριαρχικὸ Ναό, ἀδιάκοπα καὶ ἐπὶ αἰῶνες.

Εἶναι ἐνδιαφέρον νὰ παρατηρηθεῖ ὅτι στὰ προαναφερθέντα μουσικὰ βιβλία τοῦ Πρίγγου, σπάνια συναντᾶ κανεὶς τρίγοργα ἢ τετράγοργα. Όλες οἱ συνθέσεις του ἔχουν μιὰ ἀπλούστατη γραφή. Εἶναι ἀπέριττες καὶ κυρίως εὐανάγνωστες. Γι'αὐτὸ ἵσως εἶχε ἐπιφυλάξεις γιὰ τὴν τύποις ἔκδοση τῶν ἔντεχνων, μελαδικῶν, ἀλλὰ πολλές φορὲς ἐξεζητημένων «Λειτουργικῶν» του σὲ ὅλους τοὺς ἥχους, διότι, καθὼς ἔλεγε, αὐτὰ δὲν ἐκφράζουν τὸ ἀπλὸ Πατριαρχικὸ ὑφος, ἀλλὰ εἶναι πρὸς χρῆσιν στὰ πανηγύρια τῶν ἐνοριῶν! Εἶναι δὲ ἀλήθεια ὅτι τὴν ἐποχὴ ἐκείνη στὸν Πατριαρχικὸ Ναὸ ὁ Πρίγγος συνήθως ἔψαλλε τὰ μεγαλειώδη στὴν ἀπλότητά τους Λειτουργικὰ εἰς ὑφος «κλιτόν»· σπάνια, ἐκεῖνα τοῦ Γερασίμου Κανελίδη· σὲ ἐπισημότερες δὲ μέρες, τὰ λεγόμενα «Πατριαρχικά» σὲ ἥχο πλ. α', ποὺ ἀποδίδονται μὲν στὸν Ιάκωβο Ναυπλιώτη, ἀλλὰ βασικὰ εἶναι ποίημα τοῦ Μάρκου Βασιλείου. Νὰ σημειωθεῖ πῶς στὸ Πατριαρχεῖο, τόσο τὶς Κυριακές, ὅσο καὶ κατὰ τὶς διάφορες ἑορτὲς τοῦ ἐνιαυτοῦ, ἀνέκαθεν δινόταν βαρύτητα στὸν Όρθρο, μὲ τὰ ἀργὰ Εὐλογητάρια, τοὺς ρυθμικοὺς Ἀναβαθμοὺς καὶ Κανόνες, τὶς ἀργές Καταβασίες, τοὺς Αἴνους, τὰ Ἐωθινὰ καὶ τὰ ἔντεχνα Δοξαστικά. Έξ οὐ καὶ ἡ συρροὴ τῶν πιστῶν στὸν Ναό, ἀπὸ ὄρθρου βαθέως! Η Θεία Λειτουργία, ἐκτὸς τῶν Χερουβικῶν καὶ τῶν Κοινωνικῶν, ποὺ ὄντως ἦταν ἔντεχνα καὶ μεγαλειώδη, εἶχε μιὰ κατανυκτικὴ λιτότητα.

Ο Πρίγγος ἔπειτα ἀπὸ μιὰ πολυετὴ παρουσία καὶ προσφορὰ στὴν Ἐκκλησία καὶ στὴν πατρῷα ἐκκλησιαστικὴ μουσική, παρατήθηκε γιὰ λόγους ὑγείας τὸ 1959 ἀπὸ τὴν Πρωτοψαλτεία καὶ ἐξεμέτρησε τὸ ζῆν στὴν Αθήνα τὸ 1964, σὲ ἡλικία 72 ἑτῶν, ἀφήνοντας ἀγαθές ἀναμνήσεις, πάμπολλους μαθητές καὶ θιασῶτες, (στὴν Θεσσαλονίκη κυρίως), καὶ μιὰ πολύτιμη μουσικὴ κληρονομία στὴν νεώτερη φαλτικὴ γενεά... ''





Κωνσταντῖνος Πρίγγος  
Ἄρχων Πρωτοψάλτης τῆς Μ. Χ. Ἐ.  
(1892-1964)

Τῇ Κυριακῇ τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου  
Εἰς τοὺς Αἴνους, Δόξα

Ὕχος ἢ πᾶς Νη<sup>ρ</sup>

Τ ————— Δ ————— Τ Τ Τ ————— + ————— Τ Τ  
 αις εξ ε ε ε ε ερ γων κα αυ χη σε  
 ε σι ι Φα ρι σαι αι αι αι ον δι  
 και ου ουν τα α ε αυ το ο ον κα  
 τε ε κρι νας Κυ υ υ ρι ι ι ι ε  
 και τε λω ω ω ω ω νην με τρι ο ο  
 ο πα θη η η σα α α αν τα και  
 στε ε να αγ μοις ι λα σμο ον αι αι  
 αι τον ου ου ου ου ου ου ου με ε ε νο ον  
 ρ

ε δι ι και αι αι ω ω ω σας ου Δρ  
 ου ου γαρ προ ο σι ε ε σαι αι Δη τους με  
 γα λο ο ο ο ο φρο ο ο νας λο γι  
 ι ι σμους N και τας συν τε τριμ με ε ε ε  
 νας καρ δι ι ι ι α ας ου  
 ουκ ε ε ε ξου θε ε νεις N δι ο ο  
 ο ο ο και η μει ει εις Δη σοι οι προ ο  
 ο σπι ι πτο ο ο μεν N εν τα πει  
 νω ω ω ω σει θχ τω πα θο ου τι ι  
 δι η μα α ας Δη πα ρα α σχον ου ου τη

Λ Χ Λ, Κ Λ Λ Λ Λ Λ Λ Λ Λ Λ Λ Λ  
 ην α α α α α α φε ε σιν  
 Χ Ν Λ — Λ Λ Λ Λ Λ Λ Λ Λ Λ Λ Λ  
 και το με ε γα α ε ε λε ε ε ε  
 ο ο ο ος



Τῇ Κυριακῇ τοῦ Ἀσώτου

Εἰς τοὺς Αἴνους, Δόξα

Ἡχος λ. πα

Π α α α τε ε ε ερ α α γα  
 θε ε μα κρυν θην α πο ο ο  
 σου μη η η εγ κα α α τα λι  
 ι πη η η ης με μη δε ε α α  
 α χρει ει ει ει ο ον δει ει ει ξης της  
 Βα α α σι λει ει ει ει ει α α α ας  
 σου ο εχ θρος ο παμ πο νη ρος ε  
 γν ν ν μνωω σε ε ε ε με και

Ἡ ἡ ἡ ἡ ἡ ἡ ρε μου ου ου τον πλου ου  
 ου ου ου τον της ψυ χη η η η η ης τα  
 χα α α ρι ι σμα α α α α α τα α  
 σω ω τως δι ε ε σκο ο ο ο ορ πι ι ι  
 σα α α να α στα α ας ουν ε  
 πι ι στρε ε ε ψας προς σε ε ε ε ε  
 ε ε εκ βο ω ποι η σο ο ο ον  
 με ε ε ως ε να τω ω ων μι σθι ι  
 ι ι ι ω ω ων σου ο δι ε  
 με εν Σταυ βω τας α χραν τους σου χει

ρα α ας α α α πλω ω ω σα ας κ  
 ι ι να του δει νου θη ρο ο ο ο ος α Δ  
 φαρ πα α α α α α ση η ης με σ Δ  
 και τη ην πρω ω την κα τα στο λην ε ε Δ  
 ε πε ε εν δν υ υ υ υ υ ση ης κ  
 με ως μο νος πο ο λυ ε ε ε λε  
 ε ε ε ος



## Τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀπόκρεω

Εἰς τοὺς Αἴνους, Δόξα

Ἡχος Λα

τα α οι δη η η η μα α α α  
 τα α Δε και τω σπο ο ο ο ο ο  
 τη η η κα τα αλ λα α α α  
 α ατ τει του ους πται αι τους πται αι αι  
 σα αν τας δι ι ο ο μετ ε ε ε  
 ε ε ευ φρο ο ο ο συ ν ν ν ν  
 ν ν ν ν νης τα  
 α αν την ν πο ο δε ξω ω ω ω ω  
 ω ω ω ω με ε ε ε ε θα α α  
 α α α βο ω ω ων τε ες ρ ι

ἦτορ τοῦτον τοῦτον, τοῦτον τοῦτον  
 1 στω ω ω ω ω τω ω Θε ε ω ω ω  
 ω ο α να α στα ας ε εκ τω ω ων  
 νε ε ε κρω ων α κα τα κρι τους η  
 μα ας δι 1 α φυ ν ν ν λα α α  
 α ξον δο ξο λο γον ουν τα ας σε ε  
 τον μο ο νο ο ον α α να μα α α αρ  
 τη η η η τον



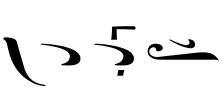
Τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς

Εἰς τοὺς Αἴνους, Δόξα

Ἡχος λ. πα

ε ε φθα α α α σε ε και  
 ρος η των πνευ μα τι κων α γω ω νων  
 α αρ χη η η κα τα τω ων δαι αι  
 αι μο ο ο ο νωων νι ι ι ι κη η  
 πα α α νο πλο ο ος εγ κρα α α τει  
 ει ει ει α η των αγ γε λων εν  
 πρε ε πει ει ει α η προς Θε ο  
 ο ο ον πα α αρ ρη σι ι ι ι α

δι αν τη η ης γα αρ Μω ω ω  
 ν σης γε γο νε τω κτι στη η η συ  
 νο ο ο μι ι ι ι λος και φω νην α α  
 α α ο ο ρα α α τω ως εν  
 ταις α κο αι αις ν ν ν πε δε ε ε ε ε  
 ξα α α α το Κυ ρι ι ι ε δι  
 αν της α ξι ι ω σο ον και αι αι η μα  
 ας προ σκυ ν νη η σαι αι αι σου ου ου ου  
 τα α πα α α θη και την α γι  
 α αν α Α α α να α α α α α α α α


 κ 
 Π  
 στα α σιν ω ως φι λα α αν θρω ω ω ω



πος



## Τῇ Κυριακῇ Α' τῶν Νηστειῶν (Ορθοδοξίας)

Εἰς τοὺς Αἴνους, Δόξα

Ἡχος λ. πα

Μ Π  
 ω σης + τω και ρω ω τη η ης  
 ε ε ε εγ κρα α τει ει ει ει ας νο ο  
 ο μο ο ον ε δε ε ε ξα α α  
 α το δη Π και λα ο ον ε ε πε σπα α  
 α α α σα α α α το Η λι ι α  
 α α ας νη η στε ε ε εν σας ον βα  
 νους ν ι Ν α πε ε κλει ει σε ε ν π  
 δε παι αι δες Α βρα α α α μι ι αι αι αι

οι τυ βαν νον πα ρα νο μοι ου ουν τα  
 α δι α νη στει ει α ας ε νι ι  
 ι ι ι κη η η η σαν δι αυ της  
 και η μας Σω ω τηρ α ξι ι ω ω ω  
 ω σον της Α να στα α σε ε ε ως τυ  
 ν χειν ου ου ου ου τω ω ω βο ω  
 ω ω ω ων τας Α α α γι ο ος ο ο  
 ο Θε ος α α α γι ο ος Ι ι ι  
 σχυ ρος Α α α γι ο ο ος Α θα  
 α α να α α α τος Ε λε ε ε η

τοῦτο τοῦτο τοῦτο  
σον η η η μας

—, τελετέο,

Τῇ Κυριακῇ Β' τῶν Νηστειῶν

Εἰς τοὺς Αἴνους, Δόξα

Ἡχος λ. πα

Τ Π Ν  
 οις εν σκο ο ο ο ο ο ο ο ο  
 τει ν α μα αρ τη η μα α α α των  
 πο ρε ε ε εν ο ο ο με ε ε ε ε ε ε  
 ε ε νοις φω ω ω ω ως α  
 νε ε ε τει ει ει λα ας Χρι ι ι στε  
 τω ω ω και αι αι ρω ω ω ω τη ης  
 ε ε εγ κρα τει ει ει ει ει ας και την  
 εν ση μον η με ε ε ρων τον πα α α

α α α θιον οιν οινς σοιν  
 δει ει ει ει ει  
 ξον η η μι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι  
 π ι ι ι να α α α βο ο ο ω ω ω ω ω  
 ω ω με εν σοι  
 α να α στα α α  
 ο Θε ε ος  
 ε λε ε ε η  
 σον η η η μας



Τῇ Κυριακῇ Γ' τῶν Νηστειῶν (Σταυροπροσκυνήσεως)

Εἰς τοὺς Αἴνους, Δόξα

Ἡχος Ἀπό Νη

Τ Ην υ ψη λο φρο να α γνω ω ω μη  
 Ην των κα κι στων φα α α ρι ι σαι  
 αι αι ων ο παν τω ων Κυ υ ν ρι  
 ι ι ος πα ρα βο λι κω ως εκ φευ γει ειν  
 τα αν την ε δι ι ι δα α α α ξεν  
 και μη η υ ν ψη λο ο ο φρο νειν  
 παρ ο ο ο δει φρο νει ει ειν  
 πα α α αν τα α ας ε παι αι αι δε



ν πε ερ η η μω ω ιω ω ω ων και αι  
 α πα θη ης δι α μει ει ει ει νας Θε  
 ο ο ος των πα θω ω ων η η  
 μα α ας ρυ ν ν ν σαι και σω ω  
 ω ω ω ω σον τα α ας ψυ χα α ας  
 η η η η μω ω ω ων



## Τῇ Κυριακῇ Δ' τῶν Νηστειῶν

Εἰς τοὺς Αἴνους, Δόξα

Ὕχος  $\frac{\text{L}}{\text{q}}$  Πα<sup>9</sup>

Π  
 Λ εν τε ερ γα σω ω με ε ε θα π<sub>q</sub>  
 M  
 εν τω μν στι κω ω ω ω ω ω ω ω ω  
 π  
 ω ω α α αμ πε ε λω ω ω ω  
 M  
 νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι π<sub>q</sub>  
 π  
 κα α αρ που ους με ε ε τα α νοι  
 π  
 οι ας ε εν του ου τω ω ποι ου ου  
 π  
 ου ου με ε ε ε νοι ουκ εν βρω ω μα  
 M π  
 α α σι και πο μα σι κο πι ι ω ω ω ων

τες π Μ Π η πι προ σεν χαι αις και αι αι  
 νη η στει ει αις τας α βε ε τα α α  
 ας κα α α το ο ορ θουον ον ουν τες π  
 του τοις α βε σκο με νος ο ο Κυ ν βι  
 ος του ον ε ερ γουν δη να βι ον πα α  
 βε ε ε ε χει δι ον ψυ χας λυ τρουν ον  
 ον ον ον ται χρε ε ονς α μα αρ τι  
 ι ας ο μο ο νος πο ο ο λυ ε ε  
 ε ε λε ε ε ε ος



## Τῇ Κυριακῇ Ε' τῶν Νηστειῶν

Εἰς τοὺς Αἴνους, Δόξα

χος Λα

63

0 Π Ν  
υκ ε ε ε ε ε στι ι ι ι ω  
π Μ  
η βα σι λει ει α α α του Θε ου ου  
π  
ου π βρω ω ω ω σι ι ι ι ι ις  
και αι αι αι πο ο ο ο ο ο ο  
ο ιο ο ο ο ο σις π Μ π Μ  
αλ λα δι  
π  
και ο συ νη και α α σκη η σις συ υ  
υν α γι ι ι ι α α α α σμω π ι  
ο ο ο ο θε εν ου δε πλου ου σι ι

οι οι οι οι ει σε ε λε ευ σο ο ον ται  
 αι αι αι ε εν αυ τη η η η η η  
 η η η η αλλ ο ο ο σοι η η τους  
 ι ι σαν ρου ους α αν των εν χερ σι ι ι  
 ι ι πε ε νη η η η των α πο τι ι θε  
 εν ται αι ταυ τα και Δα βιδ ο  
 ο ο προο ο φη η η η η η τη η η  
 ης δι ι δα α α α σκει ει ει  
 λε ε ε γω ω ω ων δι ι και αι  
 ο ος α α α νη η η ηρ η η ο

ε λε ω ω ω ων ο ο ο λην τη η  
 ην η η με ε ε βαν π Μ Π  
 τρυ φων τω Κυ ρι ι ι ι ι ι ω π η  
 φω ω τι ι πε ρι ι ι πα α α α τω ω ω  
 ων ο ο ος ον μη η η προ ο ο σκο  
 ο ο ο ψει ταν τα δε πα α α α αν  
 τα προς νου θε σι αν η μω ων γε γρα α  
 πται ο πως νη στε εν ο ον τες χρη στο ο  
 τη τα α α ποι η η η η σω ω ω ω  
 μεν και δω η η μιν Κυ ν ρι ι

Λ Λ Λ Λ Λ \* Λ Λ Λ Λ Λ Λ Λ Λ Λ Λ  
 ο ος α αν τι ι των ε ε ε πι ι  
 Λ Λ Λ Λ Λ Λ Μ Π Λ Λ Λ Λ Λ Λ Λ  
 γει ει ων τα ε που ρα α α α νι ι ι  
 Λ Λ Λ Λ Λ Λ Λ Λ Λ  
 ι α  
 \* Λ Λ Μ Π Λ Λ Λ Λ Λ Λ Λ Λ Λ  
 αν τι τω ων ε πι ι γει ει ει ει ω  
 Λ Λ Δ Λ Λ Λ Λ Λ Λ Λ  
 ων τα

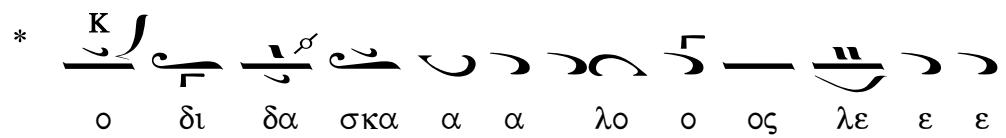


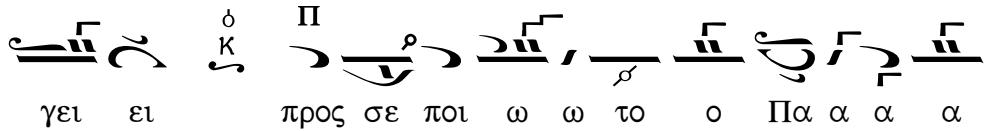
Τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων  
Εἰς τοὺς Αἴνους, Δόξα

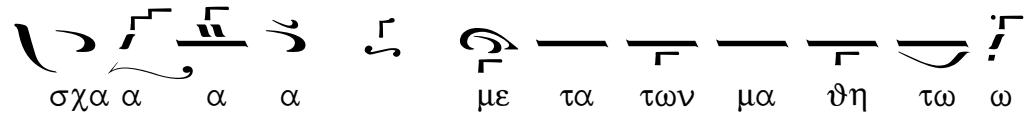
Ὕχος ἡ πα

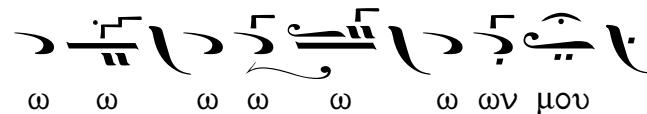
πο ε εξ η με ρω ω ων του ου Πα α  
 α α σχα ηλ θεν Ι η η σου ου ους  
 ει εις Βη η η θα νι ι ι ι ι αν  
 και προ ση ηλ θο ο ον αν τω οι  
 μα θη ται αι αι α α αν του λε  
 ε ε γον τε ες α α αν τω Κυ ν  
 ν ν ν ν ν ρι ι ε πον θε ε  
 ε ε ε λεις ε τοι μα α σω ω με

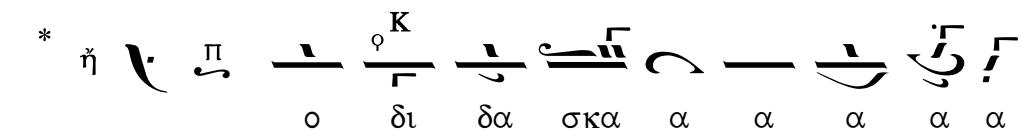
εν σοι οι οι οι π φα γει ει ειν το  
 Πα α α α α σχα π ο δε α πε  
 ε στει ει ει λεν α αν του ου ιου ου ου ου  
 ους α α πε ελ θε ε ε τε εις την  
 α πε ε να α αν τι ι κω ω ω ω μην  
 και εν ρη σε τε α αν θρω ω ω  
 πον κε ρα μι ον υ δα α τος βα  
 στα α α α α α ζο ο ον τα π α  
 κο λου θη η σα τε α αν τω ω π και τω  
 οι κο δε σπο ο ο τη ει ει πα α α τε

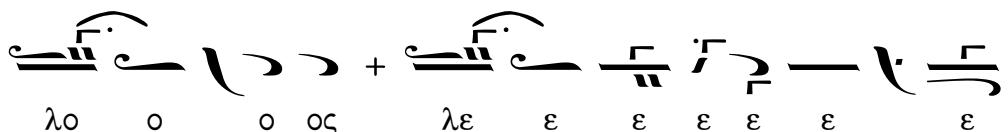
\*   
 ο δι δα σκα α α λο ο ος λε ε ε

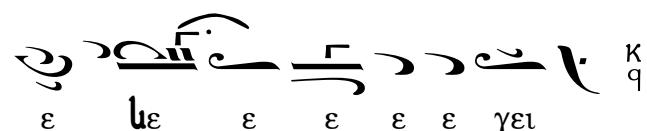
  
 γει ει προς σε ποι ω ω το ο Πα α α α

  
 σχα α α α με τα των μα θη τω ω

  
 ω ω ω ω ω ων μον

\*   
 ο δι δα σκα α α α α

  
 λο ο ος λε ε ε ε ε ε

  
 ε ιε ε ε ε ε γει



«Δόξα Πατρὶ...»

Εἰς τοὺς ἥχους τῶν Δοξαστικῶν

Ὕχος  $\frac{L}{q}$  Πα<sup>9</sup>

Ἄ ε ε ε Λ  $\overset{3\text{Π}}{\text{ο}}$  ο ξα Πα α τρι ι και αι

αι αι Υι ι ω ω και Α γι ι ω Πνε

ε ε ευ μα α α α τι

Ὕχος  $\frac{λ}{π}$  Πα<sup>8</sup>

Ἄ ε ε Λ ο ο ο ο ο ξα Πα α τρι

ι και αι αι Υι ι ω και Α γι ι ι

ω Πνε ευ μα α α τι

Ἡχος πᾶν Νη<sup>ρ</sup>

Ν  
κε  
Δ ο ο ξα Πα α τρι ι και Υι ω  
β  
χ

και Α γι ι ω Πνε ε εν μα α α α τι





## ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Πρόλογος .....	α'
Κωνσταντίνος Πρίγγος <i>Ἄρχων Πρωτοψάλτης τῆς Μ. Χ. Ε.</i> .....	γ'
Τῇ Κυριακῇ τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου .....	1
Τῇ Κυριακῇ τοῦ Ασώτου .....	4
Τῇ Κυριακῇ τῆς Απόκρεω .....	7
Τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς .....	10
Τῇ Κυριακῇ Α' τῶν Νηστειῶν (Ορθοδοξίας) .....	13
Τῇ Κυριακῇ Β' τῶν Νηστειῶν .....	16
Τῇ Κυριακῇ Γ' τῶν Νηστειῶν (Σταυροπροσκυνήσεως) .....	18
Τῇ Κυριακῇ Δ' τῶν Νηστειῶν .....	21
Τῇ Κυριακῇ Ε' τῶν Νηστειῶν .....	23
Τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων .....	27
«Δόξα Πατρὶ...» εἰς τοὺς ἥχους τῶν Δοξαστικῶν .....	30



